

PITTSBURG, PA.

Olipa taaskin aika hauskaa! No missä? Siellä myyjäisissä. Olivatkin ne ensimmäiset myyjäiset Pittsburgin s. s. osaston toimeenpanemat ja onnistuivat myöskin hyvin. Pieni huuhimme oli väkeä tungokseen asti täysi. Ompeluseuran käsitteet kaikki myytiin ja ostettiin lisäksi voittoja. Kaikki olivat tyytyväisiä voittoihinsa. Suoritettiin kaikenlaista ohjelmaa ja nuoret taasen pistelivät jalalla koireasti. Lippuja oli tuhat kappaletta ja menivät kuin kuumille kiville, sillä lippujen hinta oli vain 10 senttiä, siksi käl ne telivät kaupansa. Eiköhän pittsburgilaiset yrittä toistekin. Val mitä sanotte?

Sinne rauhaosan satamaan ovat purjehtineet seuraavat toverit: K. Tolonen ja E. Hentunen sekä L. Mäkelä ja A. Nelson. Onneksi olkoon! KURKISTELIJA.

EVERETT, WASH.

Toveri Leo Leino kävi paikkakunnallamme ja puhui kahtena eri iltana. Hänen puheensa oli kuulemisen arvoista, sillä hän puhui lasten kasvatuksesta ja pyhäkoulun perustamisesta. Mutta meidän osastossamme on niin vähän lapsia, että osaston ei kannata niitä varten opettajan ottaa, vaan jos kaikki tämän paikkakunnan suomalaiset ensin yhtyisivät osastoon, niin sitte se olisi kyllä mahdollista, että osasto voisi hommata opettajan, sillä täällä on toistakymmentä suomalaista perhettä, jotka eivät kuulu osastoon. Niin kauan kun eivät lasten vanhemmat ole kukaan sosialismista, niin eivät ne myöskään pane lapsiaan sellaiseen kouluun, jossa sosialismia opetetaan.

Kesäk. 17 p. tulevat paikkakuntamme suomalaiset näyttämään jonkunmoisen kappaleen osaston hallilla.

Juhannuksena, t.k. 24 p:nä, on suuret kenttäjuhlat Smelterin kentällä, jossa tulee olemaan kaikenmoista urheilua, josta ei kyllä kukaan voi olla poissa.

Ompeluseuran naisilla on kokous 14 p. kesäk. Kusti Salon asunnolla, jossa tulemme keskustelemaan myyjäisiltamista. HILJA HOLMES.

NAISTEN TYÖPALKKA JA ELINTASO.

(Jatkoa kolmannelta sivulta)

perheessä, jossa jo ennestäänkin on liika-asutusta, ja johon otetaan lisääsukkaita kurjuuden pakosta. Vuode: Viholaissäkiä tehtyyn pussiin vähän pahoja ja se viskataan likaiselle, kylmälle ja vetoiselle lattialle, merenruokopussi tyynynä, vähän valkoista riepua lakanana ja koko tai puolilikkainen ryyji peittona. Vaatetuksensa ohkaisia pumpulisia vaatteita — tuskin villasukkia —. Suuri osa työläisnaisista joutuu nykyään ilman päällystykkiä pyhät ja aret, jos ei joutin vanhaa entistä sattumalta ole.

Hyvin yksinkertainen ja niukka — mutta sentään jonkunverran inhimillisempi — kuin edellämäinittu kuvaus työläisnaisen toimeentulo vaatisi vuodessa vähintään seuraavat menot: Ruokaan 1:50 päivässä .. 547.50 Asunto joko siistissä perheessä tai 2 a 3 hengen yhteinen huone sänkyvaatteineen 12 mk. kk. 144:— Päällysvaatteisiin 100:— Kaksi lenkiä, villanen ja pumpulinen 70:— Päähine (edellyttäen että joka vuosi ostetaan vaan yksi hattu) 15:— Yhdet kengät 35:— 2:si kenkään korjausta .. 14:— 1:det kalossit 12:— 2:si paitaa a 3:— (torihin-

nat) 6:—
2:det housut a 3:50 7:—
1:si alushivi 4:50
1:si alushame (pumpulinen) 5:—
1:si aamunuttu 6:—
2:det pumpulisukat a 5 mk 10:—
2:det villasukat a 7 mk. .. 14:—
puoli tus. nenäliinoja 3:—
Vaatteiden pesu ja sauna
2:50 kk. 30:—
1:det käsineet 3:50
2:si esiliinaa 4:—
Ilinsneuloja, kampeja, nap-
pia, nauhoja y. m. 10:—
Sanomalehd. ja kirjallisuus 15:—
Huvituksiin 10:—
Jäsenmaksut 12:—

Smk. 1,177:50

Tähän ei ole otettu useita-kaan tarpeita riittäviä, niinpä puuttuu kokonaan m. m. semmoiset menot mitä tarvittaisiin taloustaloihin ja huonekaluihin, jos nainen pitäisi itse tai toisten kanssa yhdessä asuntoa. Niin ja olisiko kuoleman synti, jos työläinen voisi muutaman pennin säästää semmoisten tapahtumain varalta kuin jos sattuisi sairaus, työttömyys tai muuta sen tapaista. Vaan siihen ei voi olla kysymystä, ainoastaan elämästä aikanaan ja huonosti siitäkin.

Nämä saanen vaatimattomat menot edellyttäisivät että työläisnaisella pitäisi vähintään olla 4.— päiväpalkka.

Naiset, jotka nykyään — se on kumminkin enemmistö — tekevät 4:— pienemmällä palkalla työtä, eivät voi palkallansa elää, ellei ole sivutuloja. Tavallisen päiväpalkan lisäksi säännöllisesti tehdäänkin vielä lisätyötä kotona tai tehtaassa, vieläpä lisätyönkin perästä lisätyötä. Ensin on tehty tavallisen 10 tai 12 tuntisen työpäivänsä, siihen lisäksi 2 tai 3 tuntia vielä ylityötä ja ylityön lisäksi vielä kotityöt ruuanlaiton asunnon siistimisen, vaatteiden puhdistuksen ja korjauksen. Nämä viimeksi mainitut kotityöt katsotaan aivan "luonnolliseksi naiselliseksi velvollisuudeksi" ja ne vaativat naiselta kaiken vapaa-ajan iltasin sekä pyhäpäivätkin. Näin palkkatyössä käyvältä naiselta, erittäinkin jos hän on äiti, ei koskaan riitä aikaa miinhinkään henkisiin harrastuksiin. Hänen maailmankatsomuksensa pysyy ahtaana ja vanhoillisena. Niitten nuorten naisten asema on vähän parempi, jotka asuvat vanhempiensa turvissa. Vaan onko se oikein, että täysi-ikäisten ihmisten täytyy eläytyä itseään vanhempiensa kustannuksella, siten joutuu polkemaan koko työväenluokan taloudellista asemaa vaatimatta omia palkkojaan semmoiseksi, että voisi sillä elää itsenäisesti.

Tässä ei suinkaan ole tahdottu sanoa sitä, että nainen enempi kuin mieskään harrastaisi tehdä työtä mahdollisimman vähällä palkalla ja siten koettaisi "tuhlaan" huonontaa omaansa ja koko työväenluokan ennestäänkin tukalaa asemaa.

Päinvastoin nainen omatta tahdottaan vanhoillisen porvarillisen kasvatuksen ja vanhoillisten käsitteitten painostamana on joutunut vieläkin pahemmin kuin

mies kapitalistisen riiston uhriksi. Ja kun palkat on alle nälkärajan, on siitä luonnollisena seurauksena luonnon työpäivän pituus ja kaikesta tästä seuraa henkinen laannistuminen, kykenemättömyys itsepuolustukseen. Tämä näyttää olevan aivan yleinen ilmiö huonosti palkattujen miestenkin keskuudessa. Paremmiin palkattu työväestö on paremmin järjestynyt ja huonommin palkattu päinvastoin.

Senpätähden onkin sitä suurempi velvollisuus niillä naisjärjestöillä ja järjestyneillä työläisillä, jotka itse ovat jo järjestyneet, saada kaikki työväenluokkaan kuuluvat palkkatyötä tekevät sekä muutkin työläisnaiset ammatillisesti ja valtiollisesti järjestymään.

Edellä sanottu perusteella ehdottaisin, että Työläisnaisen päivänä naisosastoissa ja niissä ammattiosastoissa, joissa on naisia jäseninä, otettakoon vakavan käsittelyn alaiseksi:

Eikö naisten valistus- ja järjestymistyöhön olisi entistä enemmän kiinnitettävä huomiota. Erittäinkin olisi kotityöläisten agitatoria painostettava, koska nämä työläiset ovat aivan järjestymättömiä ja kaikkein kurjimminkin palkattuja. Kotityöläiset vaikeuttavat etenkin vaatetusteollisuudessa palkkatalistelun edistymistä kilpaillessansa palkkoja alessään.

Valistustyötä järjestettäessä voitaisiin ottaa huomioon m. m. seuraavia menettelytapoja:

a) olisi järjestettävä kunnittain kotiagitatoria sitävarten palkattujen vakituisten agitaattorien kautta.

b) levitettävä helppotajuista kirjallisuutta, jossa selostetaan ammatillisen järjestäytymisen merkitystä,

c) järjestettävä yhden tai yhdessä useamman osaston toimesta ohjelmallisia vastaanottokokouksia ja illanyttöjä ja näissä tilaisuuksissa selostettava työaikaa, työpalkkaa ja yleensä työoloja koskevia kysymyksiä.

Aura Kuisinen.

Henkisten poliisiemme uhrit

Yksi yleisimpiä ihmisten luonteenomaisuuksia on se, että heidät voidaan helposti pettää aina silloin kun on kysymyksessä vuosituhansia kestäneet toimenpiteet ja ennakkoluulot ja taikuskot, joiden kautta hallitseva luokka ylläpitää voimansa ja valtansa maailmassa ja sen miljoonien avuttomien asujainten yli. Jos joku aate tai käsite on vanha, jos sen ovat pyhittäneet vuosisatojen tinkimätön hyväksyminen, jos sen ovat luotettavaksi ja järkevaksi julistaneet kansanedustajat, sanomalehdet, "moralistit" ja erittäinkin jos sen ovat "pyhällä vedellä" pirskoittaneet lukemattomat "medesiinimiehet" (papit) niin sillä ei ole väliä, josko se kestää kriittillisen tutkimuksen läpi eheänä tai ei — suurin joukko ihmisistä hyväksyy sen yksinkertaisesti sen syyn tähden, että se on vanhuu-

desta harmaja ja sammaltunut. Käsite on oleentunut, se on ollut olemassa jo kauan aikaa, sen ovat hyväksymisellään leimanneet yhteiskunnan kellokkaat ja kuten lampaat ainakin, yhteiskunnan jäsenet sen hyväksyvä!

Ihmiset tavallisesti eivät etsi eheitä ja varmoja todisteita ja selityksiä vanhojen dogmien yhteydessä, eivät he myöskään ylimalkaisesti punnitse niitä käsitteitä, jotka ovat yleisesti omaksutuita, joko ne sitten ovat valheellisia tai ei.

Mutta kuinka toisin on asia silloin kun tulee kysymys jostain uudesta aatteesta tai asiasta. Silloin ne, jotka nielevät sellaisenaan suurimmatkin mielettömyydet vain sentähden, että ne ovat vanhoja, kohtia tulevat äärimmäisen tutkiviksi ja tarkoiksi kritikoiksi. Uuden aatteen ajan täytyy valaista asiansa heille kourantuntuvilla kuvauksilla ja kumoamattomilla tiedoilla ja esimerkeillä osottaa asiansa paremmuus; hänen täytyy edistää asiansa mitä vaikeimpien vastusten keskellä, jotka vastukset tulevat juuri niiden taholta, joiden hyväksi hän uutta aatettaan ajaa. Sillä ihmiset ovat vanhoillisuuden kahlehtimät ja valitsevan järjestelmän lukuisat kannattajat: sanomalehdet, aikakausjulkaisut, kirkot ja kaikki ne laitokset, missä yhteiskuntamme henkiset poliisit toimivat, ovat ne kahleet lujaasti lukinneet.

Sosialismi tavallisesti joutuu ankaran tarkastuksen alaiseksi niin pian kuin tuo sana mainitaan. Henkilöt, jotka uskovat luomistaran, tai uskovat kaikki asiat jumalallisen piirustuksen mukaan jo aikoja sitten määrättyiksi tai muita "jankakikkisia oppeja" kysyvät heti sosialistilta: "No mitä te sitten ajotte tehdä? Minkälaiset tulevat olosuhteet teidän suunnitelman mukaan olemaan sen jälkeen kun se on pantu käytäntöön?"

Me sosialistit olemme usein ajatelleet, josko kukaan kysyi Washingtonilta silloin kun hän kävi taistelua kolmentoista koloniamme itsenäisyyden puolesta, miten vaalipiirit tulevat olemaan jaetut Chicagon kaupungissa 1 p. huhtik. v. 1889, tai mikä tulee olemaan lopullinen jittney-kysymyksen ratkaisu Portlandissa v. 1917. Epäilemättä Washingtonille tehtiin monta tiukkaa kysymystä ja vaadittiin hänen tarkoin selittämään minkälaiset tulevat olosuhteet olemaan sen jälkeen kun vallankumoustaistelu oli voitettu, jonka päätarkoituksena oli kuitenkin vaan vapauden saavuttaminen Englannin tyrannihallituksen alta.

Jokaiselle sosialisti-agitaattorille usein sanotaan: "No, kyllähän teidän arvoitelunne nykyisestä maailman menosta ovat olleet! Kyllähän me tiedämme kaiken sen taloudellisen puristuksen, mistä te puhutte. Mutta te olette kerränneet kauan teorian, jonka värit loistavat kuin sateenkaari, mutta me olemme käytännön ihmisiä ja siis tahdomme tietää mitä te tulette tekemään.

(Jatkoa seitsemännellä sivulla)